

Оказа се, че единъ заякъ ни бѣше миналъ пѣтъ, и набожния и суевѣрния Поповъ прибави:

— Лошава е работата, когато заякъ пѣтъ мине.

Съвсѣмъ се бѣ стѣмнило. Почти въ двѣ крачки нищо се не видеше, само безчисленно множество свѣтулки, като искри, свѣтяха въ въздуха. На около тихо. Часа бѣше миналъ 11, когато опълчението пристигна въ с. Поповци, състояще отъ 6—7 кѣщи. Ний се расположихме за ношуване на бивуакъ, който се окръжи съ аванпостна верига, между която прѣзъ цѣлата нощъ сновяха патрули. Назначенъ бѣхъ дежуренъ по дружината, а 3-я рота — дежурна частъ . . .

1-ий Юлий. На разсѣмнувание опълченцитѣ бѣха вече на кракъ, а въ 4 часа имъ се раздаде мѣсо съ заповѣдь да си варятъ въ котелкитѣ ястие, но, когато котелкитѣ бѣха турени на огъня, послѣдва заповѣдь за трѣгване. Котелкитѣ се изляха и войниците и днесъ останаха безъ топла храна.

Сега пѣтя бѣше още по лошъ отъ вчерашния, за туй и по тежъкъ за вървение. Опълченцитѣ се разтегляха на голѣмо разстояние, вслѣдствие на което дружинитѣ се спираха почти на всѣки $\frac{1}{2}$ часъ, още повече, че се распрѣстна слухъ, че 10,000 турска войска се намирала при с. Хаинъ-Кьой. Това нѣщо бѣше твърдѣ съмнително.

— Защо при Хаинъ-Кьой? Защо не тукъ — на Балкана, гдѣто десетъ-хиляденъ отрядъ можеше да прѣгради пѣтя на цѣла армия? се питаха офицери и войници.

Въ 1 часъ слѣдъ пладнѣ, опълчението пристигна на привала при Турската караулка, гдѣто се и расположи на бивуакъ. Тукъ опълченцитѣ се подкрѣпиха съ топло ястие.

Слуха за близостъта на Турцитѣ — въ Хаинъ-Кьой накара да се взематъ най строги охранителни мѣрки отъ нечакано появяване на неприятеля.

2-ий Юлий. Слънцето бѣше изгрѣло, когато напуснахме бивуака. Не далеко отъ караулката, на самия прѣвалъ, бѣше забитъ единъ дебелъ дървенъ стълбъ, на който всичкитѣ офицери, минали прѣвала,